

XX AMŽIAUS FARSAS

Literatų Teismas Maskvoje

Sovietai turi daugybę atvirų ir užsimaskavusių savo draugų, kurie nuolatos skelbia, kad komurizmas jau paikeitė, kad jau pilna laisvė Lietuvoje ir Sovietijoje, kad "spauda ten klesti pilna to žodžio prasme" ir t.t. Kad per daug neįkristume į betkokias iliuzijas, tai vienas kitas pranešimas iš ten atstato mūsų nuomones ir reikiamas vėžes.

Nesenai, sausio 12, Maskvoje baigėsi keturių literatų teismas. Prieš eilę metų ten buvo degraduotas Nobelio laureatas Pasternakas, "dr. Živago" autorius. Vėžys, natūraliai ar ne, pribaižė degradacijos procesą.

Prieš porą metų buvo nuteisti Daniel ir Siniavski. Teismas buvo uždaras, sufabrikuoti kaltinimai, gynyba neturėjo progos įsikšti.

Vienas jų draugų, Aleksandras Ginsburg, praskleidė teismo tamsią uždangą, išleisdamas anos bylos dokumentų rinkinį "Bal-

toji knyga apie Daniel — Siniavki teismą". Aišku, tokia "balta knyga" negalėjo pasirodyti raudonojo Sovietijoje. Išleista užsieny.

Pačiumpa Ginsburgą. Kad dėl vieno "nesipekiotų", tai prijungia dar Yuri Galanskov, 28 m., Al. Dobrovolski, 29 m., ir Vera Laškova, mašininkė, 21 m.

Byla tęsėsi 5 dienas. Teismo salėn galėjo įeiti tik artimiausieji teisiamųjų giminės. Gausi minia laukdavo lauke. Vis jokių naujienų. Pagaliau penktą dieną, vieno kaltinamojo motina, išėjusi iš teismo salės sušunka: "Visus pripažino kaltais". Korrespondentai, laukę irgi atvirame ir šaltame žiemos ore, pastebi, kad tai buvęs dramatiškas momentas.

Šį kartą buvo priimti gynybos advokatai. Teisiamųjų draugai juos apdovanojo raudonomis gėlėmis. Tačiau teismas patvirtino prokuroro reikalavimą ir pagal jį nuteisė: Galanskovą 7 metams

sunkiųjų darbų kalėjimo, Ginsburgą 5 metams, Dobrovolski 2 ir jaunąją Verutę, kuri parašinėjo "nusikaltėlių" rankraščius, tik metams.

Tarp laukiančios publikos snieguotoj aikštėj buvo ir Pavel M. Litvinov, anūkas buvusio sovietų užs. r. ministerio Litvinovo. Jis, ir kalinamojo Daniel žmona, savo trumpame žody pareiškė pasauliui, kad tai esantis "XX-jo amžiaus farsas".

Kuboje, kad pagreitintų "teisingumo" vykdymą, įsteigti "liaudies teismai". Būti paskirtu tokiu teisėju reikalaujama tik dviejų sąlygų — turėti pradžios mokyklos 6 skyrių pažymėjimą ir būti komunistu. Jau įsteigta 121 tokie teismai. Teisių fakulteto studentai juos "šviečia ir įvesdina" į procesalines normas. Šie teismai gali nuteisti į darbo stovyklas arba kalėjimą iki 6 mėnesių.

Tai vis koks mūsų laikų farsai.

mas P. Vietname turi vis daugiau įtakos karo eigai.

• Vašingtone š. m. liepos 14-20 dienomis susirinks šešių kontinentų gyvulininkystės specialistai svarstyti produkcijos gerinimo ir pakėlimo, kad kas kartą būtų sėkmingesnė kova prieš karą pasauly. Bus stengiamasi, kad kiekviena šalis galėtų pasigaminėti mėsos vidaus rinkai patenkinti.

• Brazilijos penki karo laivai atvyko vizitui į Bs. As. Viename jų keliauja 400 kadetų. Eskadrai vadovauja kontradamirolas J. A. Coelho Lobo.

• Pradedama atvykti imigrantai. Nuo 1963 m. imigrantų įvažiavimas Argentinon buvo beveik sustojęs. Sausio 14 laivu "A. Dodero" vėl atplaukė 59 lauko darbininkai iš Europos.

• Santa Fe provincija jau turi 2.030.236 gyventojus. Moterų yra beveik 5.000 daugiau, negu vyrų.

• Kadangi 24 balandžio bus pastatyta Buenos Aires uoste "Santa Maria de Buenos Aires" statula, tai Bažnytinės istorijos komisija ir "Club de Leones" paprašė Švietimo Tarybos pirmininką dr. Raul C. Montes, kad tuo vardu pavadintų vieną pradžios mokyklą sostinės ribose. Švietimo Taryba išklaušė prašymo ir suteikė "Santa Maria de Buenos Aires" vardą 22-ai mokyklai esančiai Echandia 5650, Floresta rajone. 23 balandžio įvyks krikšto ceremonijos.

• Indijoj remiamos privatinės mokyklos. Madraso provincijos švietimo ir teisingumo ministeris Madhvan, vizituodamas Trichu mieste esančią Aukštesniąją Jėzuitų Šv. Juozapo mokyklą, pareiškė, kad vyriausybė remis ir toliau privatinės mokyklas. Jis ypač užgryrė misijonierių darbą mokyklose. "Jūs gerbiame mūsų širdyse kaip tikrus pionierius. Misijonieriai su visa siela atsiduoda savo darbui, nelaukdami medžiaginio atlyginimo, nes jų tikslas tik tarnauti žmonijai" — kalbėjo ministeris.

PARAPIJOS PIKNIKAS

Bendras Lietuvių Aušros Vartų parapijos piknikas, kuriame dalyvaus visi tautinio — katalikiško darbo rėmėjai, mūsų bendradarbiai, visos parapijinės organizacijos, įvyks kovo 10 d. V. Elisa. Vyktime specialiais autobusais ir privačiais automobiliais. Smulkiau pranešime sekančiuose numeriuose. Ten esančioj koplyčioj bus iškilmingos pamaldos. Skaitlingai dalyvaukime!

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director responsable — A. STEIGVILA

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 4615
Tarifa Reducida
Concesión N° 1384

JAUNIMĄ STOVYKLON IŠLYDINT

Keletą mėnesių lauktoji studijų savaitė Brazilijoje jau čia. Apie 40 mūsų jaunimo, įskaitant porą mažų atžalėlių, ruošiasi sėsti autobusan.

Amžiumi vyresnieji, kurie negalėjo sau "įlieti" lotyniško temperamento, nevisados gali ar nori suprasti mūsų jaunimą, kuris čia gimė, čia augo ir daugely atvejų įgijo vyraujančių čionykščių charakterio bruožų — entuziazmo, improvizacijos, triukšmingumo.

Ši studijų savaitė jau bus kevirtroji. Atrodo bus skaitlingesnė, negu ankstybesniosios.

Trumpai pasvarstysime apie ruošimąsi stovyklai, jos programą ir postovyklines nuotaikas bei pasekmes.

Gerai suprantame, kiek Brazilijos lietuviams — šios studijų savaitės organizatoriaus, kainavo darbo ir lėšų ją suruošti.

Nenorim būti pesimistais, bet reikia pripažinti, kad čia — Argentinoje tai stovyklai pasiruošimas buvo vienapusiškas — rūpinasi "sukelti fondus" ir surinkti žinias kiek bus važiuojančių.

Religinės organizacijos, politinės, o ypač komunistinės, dideliu kruopštumu ruošia savo delegatus panašioms suvažiavimams. Nepagalvojo šios išvykos organizatoriai bent apie minimalinį paruošimą vykstančiųjų? Ar

būtų buvę pareikalauta perdidelio pasiukojimo iš kandidatų — sukviesti juos du ar tris kartus paskaitėlėms ir planingam pasikalbėjimui lituanistinėmis ir socialinėms temomis?

"Neįmanoma surinkti, niekas neateis" — atsakys organizatoriai. Kodėl galime prarasti keletą valandų, kad priimtume skiepus prieš kelionę? Nes tai yra sąlyga. Mūsų atveju tai būtų buvusi sąlyga pasinaudoti lietuvių sudėtomis lėšomis.

Aišku, dabar "jau šaukštai po pietų". Norime bent tikėti, kad vykstančiuose vyrauja lituanistiniais momentais, o ne paprastais turistinis, avantiūristinis nusiteikimas. Ir to užteks nuraminti tėvų ir organizacijų veikėjų abejones.

Stovyklos programos nei metmenys nebuvo iš ankščiau paskelbtos, bet kadangi ruošėjai yra žinomi Brazilijos lietuvių veikėjai ir pedagogai, tikime, kad padaryta viskas, kad stovykla būtų visiškai pateisinta savo sėkmingumu.

Laukiame grįžtant mūsų jaunuolių su teigiamais išpučiais. Laukiame, kad jų širdyje turėta lietuviška žarija būtų jau įsipūtusi bent į mažą, negestancią liepsnelę. Svarbiausia, kad įgytų teigiamo nusiteikimo link lietuviško žodžio.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS PASKELBIMO AUKSINIO 50 M. JUBILIEJAUS MINĖJIMO PROGRAMA

Vasario 14, antradienį, 18 val. Spaudos konferencija City Hotel.

Vasario 16, penktadienį, 18,30 val. Vainiko padėjimas prie Argentinos Išlaisvintojo Gen. San Martin paminklo, to paties vardo aikštėje. Dalyvauja lietuvių jaunimas tautiniais rūbais. Atvyks TV operatoriai. Vainiko padėjimo scena vėliau bus rodoma TV ekranuose.

Vasario 17, šeštadienį, 21,30 val. Minėjimas Lietuvių Centro salėje, Tabare 6950, sekančia eiga:

1. Atidarymo Žodis;
 2. Vėliavų įnešimas;
 3. Argentinos ir Lietuvos himnai, kuriuos išpildo Jungtinis Lietuvių Choras, vadovaujamas muz. Vacl. Rymavičiaus;
 4. Vasario 16 reikšmė — kalba Leonardas Sruoga;
 5. Kitų Tautų atstovų sveikinimai;
 6. Lietuviškos dainos — solistė Z. Valadkaitė;
 7. Už laisvę kovojam! — lietuvių jaunimo vardu kalba inž. A. Rastauskas;
 8. Deklamacijos;
 9. Žodis Laisvajam Pasauliui — ispaniškai kalba prof. Ernestas Paršelis;
 10. Jungtinio Lietuvių Choro koncertas, vad. muz. Vacl. Rymavičiui;
 11. Tautiniai Šokiai — Jungtinis Ansamblis;
 12. Rezoliucijų skaitymas ir priėmimas;
 13. Minėjimo uždarymo žodis.
- Po minėjimo šokiai aikštėje.

Vasario 18, sekmadienį, 10 val. — Iškilmingos Pamaldos už Lietuvą, Lietuvių Aušros Vartų parapijos bažnyčioje — Mendoza 2280, Avellaneda.

Negailestingai mirčiai atskyrus iš gyvųjų tarpo
POVILĄ GRIGĄ,
jo žmonai Liudvikai Bitinaitei Grigienei, sūnui Petruj ir dukrai Lidijai su šeimomis reiškiamame mūsų nuoširdžią užuojautą
Valerija ir Vladas Deveikiai su šeima.

TAUTIEČIAI,
kurie būsite vasario 18 d. Kordobos mieste arba leisite atostogas Kordobos apylinkėse ir kalnuose, labai jus kviečiame dalyvauti
LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS PASKELBIMO JUBILIEJINIAM MINĖJIME,
kuris įvyks tą dieną mūsų namuose — Eufrazio Loza 1070, Kordoboje. Asados pietūs ir programa. Įėjimas suaugusiems, 250 p. — vaikams, 150 p. Laukiame atsilankant.
S. L. A. 6-ojo Skyriaus Valdyba

PRIE PAT NEUQUEN, 65 klm. nuo GRAN CHOCON

PARDUODAMA

Namas su Valg. Produktų Krautuve pigia kaina. Taip pat parduodami sklypai statybai 12 x 30 mtr. ir didesni. Planai ir smulkesnės informacijos "Laiko" administracijoje.

Chruputoje LIETUVOJE

• **PASIBAIGUSIEJI** 1967 METAI lietuvių tautai buvo 27-iejai svetimos galios tėvynėj viešpatavimo metai.

Padieninė ar pamėnesinė tų metų Lietuvos gyvenimo eigos apžvalga rodytų, jog tai būta metų, Lietuvai maža kuo, teskirtingų nuo pernykščių ar užpernykščių. Tik pažvelgus visu akiračiu iš karto, iširėžia išskirtinis tiems metams būdingas bruožas.

Kai laisvėje lietuvių sambūriuose mezgėsi sumanymai ir pasiryžimai prideramai prisiminti ir pasauliui priminti 50-ties metų sukaktį nuo Lietuvos prisikėlimo savarankiškai gyventi, tai svetimos galios užviešpatautoj mūsų tėvynėj tais pačiais 1967-tais metais buvo vykdomas neregėtai sustiprintas išvirkštinėjimas nuodų lietuvių savarankiškai minčiai užmarinti.

Praėjusiais metais Lietuvai buvo primestas svetimareikšmis ženklas "50". Jo ten buvo daug, — ant durų, langų ir sienų, bet mažai tebuvo lietuvių širdyse.

• Jau daugiau kaip prieš dešimt metų į pirmutines rašytojų gretas iškilusi janesniosios kartos poetė Lietuvoj Janina Degutytė apie lietuvių literatūrą sakė, kad tarp visų "sėkmių ir pergalių" esanti "giliom šaknim jaugusi į lietuvišką žemę". Seka ištraukos iš "Tiesos", 1967 m., gruodžio 23.

— Kad ir kokiom laisvom, moderniom eilėm berašytum,

kad ir kokiom kosminėm temom beprabiltum, mes vistiek esame veikiami ir Donelaičio, Strazdo, Maironio, Sruogos, Salomėjos Neries, V. Mykoliaičio-Putino... Ir liaudies dainų. Kokių kampu besikreiptume nuo senųjų tradicijų, mes nešiojame jas savo kraujuje.

Ir: — norisi drąsos mene. Sunkiausias gyvenimo atvejus reikia iškelti į šviesą, reikia išsiniškinti sau ir visiems, nepridenziant tamsiųjų pusių pasiekimais ir procentais...

— Kai labai pasitenkinama tuo, kas yra — tai jau miręs vanduo.

— Nereikia bijoti dėmių... baimė gimdo melą. O menas ir melas, nors ir panašiai skamba, — yra priešinguose poliuose.

• Apie jaunimą ir jo auklėjimą Lietuvoj poetė Janina Degutytė štai kaip samprotauja (ten pat):

— Tauta bus tokia, koks yra jaunimas. Jeigu tos vaikiškos akys, iš pat ryto storai apvedžiotos tušu, ir tos vaikinų rankos kišenėse, atkištos alkūnės, veikliai besiiriančios per troleibusą ir per gyvenimą, egzistuoja, tai gal dėl to ir mes visi esame kalti: tėvai, mokytojai... Juk jie iš dangaus nenukrito. Jie gimė, augo šalia mūsų.

— Mokslas ne tik laisvai, dargi tikrą kelio gabalą ir privalomas. Mokytojas bėgioja, ieško

nokinių, prašo, maldauja, kad jie mokytsi. Matyt, mes nesugebame parodyti jiems, kas yra mokslas... arba ne taip elgiamės su tais, kurie nenori mokytis. Ar jau viskas tobula švietimo sistemoj, jei mokyklos autoritetas kartais nėra pakankamai didelis, jei per daug dėmesio centre tie, kurie negerbia mokyklos, o tai, kas mokykloj turėtų būti svarbiausia — žmogaus charakterio ugdymas, kultūra, estetika, etika, moralė, — nueina į antrą vietą... vis dar neišgyvendinta ligi galo procentomanija... per skaičius pamirštame žmones. Mokinyms prikėmšamas apriorinių tiesų, frazių, mokomas daug ko, tik vieno nepratinamas — savarankiškai galvoti, mąstyti, kurti...

• Rašytojas Jonas Avyžius (Vilniuje, romano "Kaimas kryžkelėj" autorius), atsakydamas "Tiesos" redakcijos klausimą, kas trukdo rašytojams plačiau pasireikšti ir publicistikoje, atsakė tiesiai ir aiškiai:

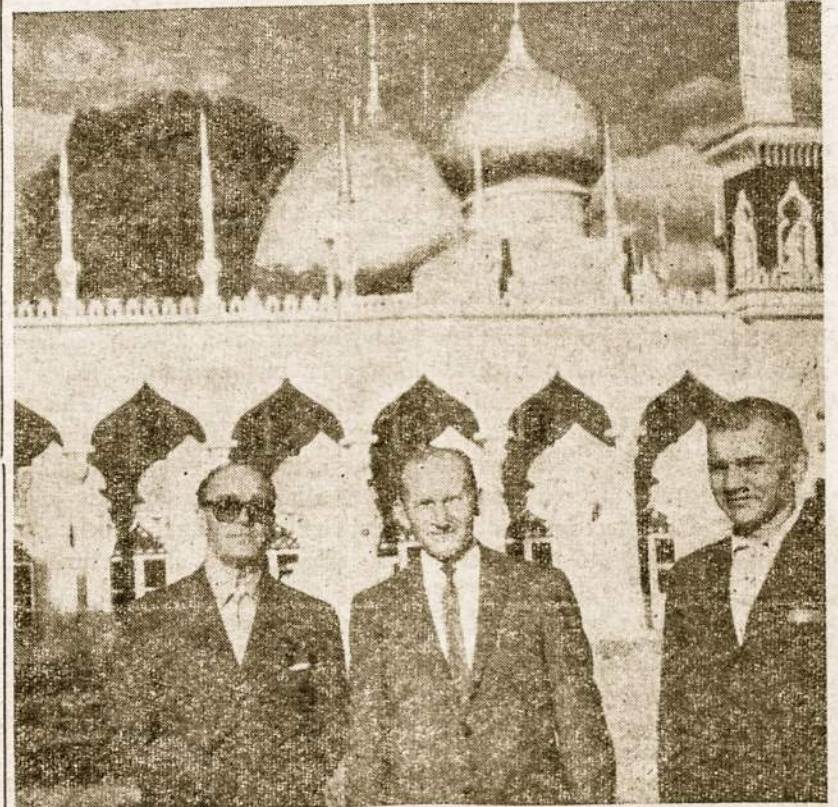
— Mūsuose dar gana dažnai daiktai nevadinami tikraisiais vardais. Tebegalioja tokios, atrodo, seniai turėjusios atgyventi sąvokos, kaip apsidraudimas, silpnadvasiškumas, karjerizmas. Nereitai girdi, kaip tas pats draugas tribūnoje kalba vienaip, o, išėjęs už durų, kitaip. Rašytojas yra padėties viešpats, kol sėdi savo darbo kambaryje prie rašomo publicistinio straipsnio. O kai straipsnis atsiduria laikraščio redakcijoje, dažnai pasirodo, kad reikia atsakyti minčių, kurios ir paskatino griežtis publicisto plunksnos.

(Tiesa, 1967, gruodžio 16).

KANADA

• Kanadoje taip pat veikia daugelis kuopų Susivienijimo L. Amerikoje. Hamiltone įvyko 72-os kuopos surengtas SLA 80 m. sukakties minėjimas. Minėjime dalyvavo ir C. Valdybos pirmininkas Pov. Dargis, kuris pasakė ilgęsne kalbą. Tarp kitko pažymėjo, kad "dr. J. Šliūpas, būdamas laisvamanis, lietuvių statė aukščiau už laisvamanybę. Dr. J. Šliūpas 1889 m. lietuviškoms pareigoms steigti atsikvietė iš Lietuvos į Ameriką kun. Al. Burbą" (iš "N. Lietuvos"). Tai pavyzdys dabarties mūsų laisvamaniams.

• Apie III JAV ir Kanados Kultūros kongresą kitame nry.

Kanados lietuvis Pr. Meškauskas, iš St. Catherin, su kuriu pasikalbėjimas buvo įdėtas pereinam nry., aplankė daug idomių vietų Buenos Aires mieste ir apylinkėse. Čia matome iš kairės į d. — Kostą Misiūną, Pr. Meškauską ir P. Gudelevičių. Apžiūri Vaikų miestą, Buenos Aires provincijoje, Gonnet vietovėj. Matosi minaretai ir bizantiškos kupolos.

SLAPTAS POSĖDIS

Anksčiau atėję į posėdį pastebėjo, kad Leonovski įžengė labiau suraukęs kaktą, negu paprastai. O jis laikomas beveik rabinu. Visi žino jo teisingumą ir žodžio tiesumą. Nei savo uošvei jis nebijotų tiesą į akis išdrožti. Nevalgus, sausas kaip šakalys, bet žodžio ir pakulas nevynioja. Savo išlaidose beveik šykštus, bet bendram reikalui duosnesnis už visus. Kur kitas šimtinę meta, ten jis tūkstantinę kloja.

Kaip tik dieną prieš posėdį Leonovski gavo naują "Glos" numerį. Jo leidėjas F. Kozlov yra taip pat unijos narys, bet valdybai nepriklauso. Tačiau, pasinaudodamas laikraščiu, jis visus terorizuoja — vienam ragu bakst, kitam nagu brėkšt, ir visus išgašina. Skaito Leonovski laikraštį: "Nors mūsų unija turi nustatyti savo liniją, išrinktą valdybą, pirmininką, tačiau vis daugiau skverbiasi pašalinės, žalingos įtakos į mūsų tarpą. Klėrikalai braunasi į mūsų patriotinę uniją. Išpėjame valdybą, kad budėtų" ir t. t.

Bielinski, Unijos vicepirmininkas, dirbo linotipininku "Glos" spaustuvėje. Be to, jis ėjo ir "Glos" štabo viršininko adjutanto pareigas. Taigi, jo darbdavio žodis ir valia daugiau reiškę, negu unijos reikalai. O Kozlovui pasipriešinti reikia kietesnio charakterio. "Aš ne kovai sutvertas — sakydavo sau pačiam Bielinski — aš diplomatas". Ir tarnavo paklusniai Kozlovui. O šis, juo pasinaudodamas, ir norėjo diriguoti visai unijai.

Atėjus posėdžio dienotvarkei iki einamųjų reikalų, Leonovski paprašo balso:

—Ar pirmininkas skaitėte paskutinį "Glos" numerį?

Žiūrėjau kiek, bet neperskaičiau — atsako pirmininkas Berkov.

—Mano nuomone, "Glos" jau išeina iš ribų — aiškina Leonovski. Turime reaguoti. Mes nesame bandos oželiai, o pakankamai suaugę. Kozlovo laikraštis nori mums duoti savo direktyvas. Siūlau perskaityti šį straipsnį — ir pakiša laikraštį Bielinskiui. O šis, žinodamas apie ką dalykas eina, muistosi, žvalgosi kaip katinas nemandagiai pasielgęs miltų aruode, nori išvengti skaitymo:

—Tai aš perskaitysiu pirmininkui namuose.

—Skaityk dabar — įsiterpia Arturovič savo, kaip ledas į blėkinį stogą, skambančiu balsu.

Tuo tarpu atsidaro durys ir oriu žingsniu įeina Kozlov ir Kozlova. Visi nutyla ir laukia įvykių vystymosi.

Kozlov apžvelgia susirinkusius, pamato laikraštį savo ištikimojo rankose, ir taip pat sustingusiu žvilgs-

niu laukia. Praeina dvi sekundės, keturios.

—Skaityk, skaityk! — pertraukia nemalonį tylą Arturovičiaus ryškus balsas.

Bielinski žvelgia į posėdžiautojus, į Kozlovą, bet neatveria lūpų.

—Tai kas čia, slaptas posėdis? — Kozlov grėsmingai išmeta vienintelį sakinį, paima už rankos savo gyvenimo palydovę ir išeidamas trenkia duris.

Atsikvošia visi. Debesis žadėjęs audrą, tik mažai sugriaudęs, nuslinko.

—Ką tas ponas vaizduoja? Koks jis čia viršininkas? — neatleidžia Arturovič, kreipdamasis į Bielinski. Niekas neatsako.

Posėdžio dalyviai dar kurį laiką "papilsto iš tuščio į kiaurą" ir išsiskirsto.

Praeina metai. Prabėga kiti. Bielinski iškeliauja šviesesnių horizontų ieškoti. Kozlov, pareiškęs savo "Glose", kad "nauji vėjai unijoje pučia", nustojo ten lankęsis.

Tačiau po keletos mėnesių, vieno posėdžio metu, tyliai atsidaro durys, ir pasirodo "Glos" trijulė — Konstantinov, Kozlov ir Kozlova. Atsisėda ant nuošalių kėdučių, tyliai išklauso posėdžio eigą. Jam pasibaigus vėl tyliai praveria duris ir išdūlina.

Vienas iš dalyvių padaro epizodo santrauką: "Išėjo nevaryti, sugrįžo neprašyti. Visą laiką sėdėjo, bet nieko nekalbėjo".

Iš rusų kalbos vertė P. Dročius

SU KURIUO "50" JUBILIEJUMI?

Prieš 50 metų Europoje vyko epochiniai pasikeitimai. Vienos valstybės griuvo, kėlėsi kitos. Keitėsi valstybinės santvarkos.

1917 m. griuvo ir Rusijos caro režimas. Demokratinė socialistų vyriausybė, Kerensko vadovaujama, paėmė valdžią. Žmonės džiūgavo, pasaulis pritarė. Deja, neilgam. Tik keleta mėnesių. Raudonieji smurtu ir krauju nuvertė šią vyriausybę ir įsteigė baisųjį terorą, kuris anksčiau niekur pasaulyje nebuvo žinomas nei įsivaizduotas.

Griuvus carui, Lietuva kėlėsi iš karo griūvėsiu ir pelenų ir kūrė Nepriklausomą Valstybę. Tas pats Latvijoje, Estijoje, Suomijoje ir Lenkijoje. Ukrainiečiai baltgudžiai, armėnai neturėjo tos laimės. Jų pasiryžimus raudonasis slibinas kraujo jūromis nuslopino.

Dabar, kam brangus kuris įvykis prieš 50 metų įvykęs, tai mini ko iškilmingiau ir garsiau. "Laike" pastebėjau keletą kartų rašant apie artėjantį 50 metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo jubiliejų (nors galėtų būtų dar daugiau ir dažniau rašoma).

Noriu paklausti ALBalso leidėją ir redaktorių —

—Kodėl jokio straipsnio nei didesnės antraštės apie Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo jubiliejų? Niekados neužsimenat apie didžiulį Lietuvos progresą padarytą trumpo nepriklausomo gyvenimo laikotarpiu. Tačiau kas antrą numerį propaguojate "Tarybų Sąjungos 50 metų sukaktis", "Tarybiniai mokslininkai ir ateities pasaulis", "Lapkritis visur paminėtas", "Maskvos iškilnėse virš 100 delegacijų". Ir tai vis stambiausiomis raidėmis ir antraštėmis per visą puslapį.

Pareiga ar meilė verčia jus nuolatos reklamuoti "50" komunistinį jubiliejų? Jei tai nemaloni pareiga, turėtumėt stengtis nusikratyti ją; o jei tai meilė, tai lietuviui turės nusikratyti jumis.

Yra aiški linija — vienoje pusėje mūsų Tėvynės okupantas, kitoje — laisvės pasiūgę ir už ją kovojantieji lietuviai. Ta pati linija mūsų gimtoje žemėje, ta pati išėivijoje. Kurioje linijos pusėje jūs stovėsit?

Skaitome ir sprendžiame, kad su pavergėjais. — Rašydami apie Deržinskaitę, ją laikote "Lietuvos TSR užs. reikalų ministre ir premjero pavaduotoja". Nei lietuviai, nei laisvojo pasaulio diplomatai jai šio titulo nepripažįsta. Kalbėdami apie Lietuvą jūs vartojate tik Maskvos įsakytą formą "LTSR". Lietuviams Tėvynėje ir svetur tos raidės reiškia tik — "Lietuvi, Tave Smaugia Rusas".

Apsipręskite, aiškiai pasisakyte savo nusistatymus, palikite ramybėje Basanavičių ir Kudirką, nesidangstykite jų vardais ir jų taip dažnai nelinksniuokite, nesipuokškite svetimomis plunksnomis. Tada gyvensime taikoje.

S. Dz.

LINKĖJIMAI BRAZILIJOS LIETUVIAMS

Čikagoje einas dienraštis "Naujienos" Naujų metų išvakarėse (1967.12.29), paskelbė idomių ir originalių linkėjimų naujiems metams, gražaus humoro formoje. Tarp įvairių visuomenės veikėjų, dailininkų, inteligentų tėvų, prisimena ir Brazilijos lietuvių ir jiems linki: "Atimti iš jėzuitų jiems išnuomotus namus, kur anksčiau gyveno japonai ir, užkalus duris ir langus, įrengti juose pirtį ir skalbyklą. Ten bus galima išsimaudyti ir baltinius išsiskalbti vietoje; nereikės spaudos puslapių". Pirties katilams pakurstyti galėtųme rekomenduoti ir nusiųsti iš Argentinos į Braziliją vieną susenusį spaudos darbininką, pasižymėjusį "kurstymo" technikoje ir daug puslapių skyrusį "karui su jėzuitais". Jis greitai juos išstems į Amazonės džungles, apaštalavimui tarp indėnų, o Brazilijos lietuvių veiklai ir vienybei tvarkyti išrašys politruką iš Maskvos.

Skripkorius

VIENYBĖ KRISTAUS BAŽNYČIOJE

Gyvename įdomius laikus. Valstybės vienijasi prekybos ir ekonomijos ryšiais, tautos vienijasi bendram visų labui. Visas pasaulis atrodo artėja, nežiūrind didelių skirtumų tarp rasių ir tautų. Net ir Bažnyčios priešai vienijasi, kad būtų stipresni. Kristus gi įsteigtoji Bažnyčia nuo pat pradžios vienijo tautas, rases, žmonių pažiūras, kūrė vieną Dievo tautą, palikdama tačiau kiekvienai tautai savas tradicijas, kalbą ir papročius, net dar prisitaisydama prie tautų charakterių.

Dievo planuose buvo pramanytas tautų įvairumas, bet kartu ir jų vienybė vienoje Bažnyčioje. Apie šią vienybę ir pasvarstysime. Vienybė yra visų pirma Dievo dovana, bet kartu yra mūsų visų misija ir ženklas tikrosios Bažnyčios.

VIENYBĖ — DIEVO DOVANA

Kaip pats Dievas, nors būdamas trijuose asmenyse, bet sudaro tokią vienybę, kad yra vienas Dievas, taip Jis norėjo, kad ir tautos, rasės ir įvairios kitos grupės išreikštų savo turtingumą savam mene, savo kalboje, tačiau davė žmonijai didelę dovaną — Bažnyčią, kuri turi apjungti ir vienyti visas tautas ir rases po viena vėliava, kuri yra Kristus vėliava — išganymo ir sujungimo ženklas, tai yra kryžius. Pradžioje Bažnyčios kūrimosi, nuo pirmųjų Sekminių dienos, visos tautos jautėsi kaip viena šeima, vieno ganytojo vadovaujama.

Kristus savo testamentinėje paskutinės vakariinės kalboje tai išreiškė: "Tėve, duok, kad visi būtų kaip vienas, kaip ir mes esame vienas." Vienybės ženklai jis įsteigė vienybės sakramentą — Šv. Komuniją, kuri turės vienyti visą amžių žmones į vieną Dievo tautą. Kitą dieną tą vienybės tes-

tamentą jis užantspaudavo savo krauju ant kryžiaus, ištiesdamas rankas, lyg norėdamas apglėbti visą pasaulį ir sujungti. Kryžius jungia dangų ir žemę, bet kartu ir visas tautas tarp savęs.

Bažnyčia stengėsi amžių bėgyje išlaikyti tą Dievo dovaną — vienybę, bet atėjo žmonės, kurie sudraskė tą vienybę, padalino žmones į sektas ir atskalas, kurios tęsiasi iki mūsų dienų.

VIENYBĖ — KRIKŠČIONIŲ MISIJA

Kiekviena dovana įpareigoja padėkoti davėjui. Būdami krikščionys mes privalome Dievui dėkoti už tą nuostabią vienybės dovaną. Dar daugiau, mes privalome šia dovaną pasidalinti su kitais, turime visus vienyti po viena Bažnyčia: turime patys gyventi vienybėje, kad pavyzdžiu šviestume kitiems. Turime gyventi vienybėje tarp savęs ir ieškoti vienybės su kitais. Jeigu Bažnyčios priešai vienijasi pasauliniu mastu ir grąšo sugriauti Bažnyčią ir išardyti tautas, tai būdami krikščionys mes privalome irgi vienyti, kad apginti savo teises, religijos laisvę, savus religinius papročius. Nes tikroji širdžių ir tautų laisvė yra ginama Bažnyčios.

Mes turime vienyti taip pat su atsiskyrusiais broliais, kurie irgi išpažįsta tą patį Kristų, kurie pakrikštyti tuo pačiu krikštu ir maitinami tuo pačiu Dievo žodžiu, kurie meldžiasi į tą patį Dievą. Vienybė prasideda meilėje ir veda prie vienos tiesos pažinimo. Todėl pirmoji vienybės priemonė yra brolių meilė visiems krikščionims pirmoje vietoje ir visiems kitiems, kurie išpažįsta Dievą. Todėl visą savaitę nuo sausio 18 iki 25 dienos Bažnyčia meldžiasi už visų krikščionių vienybę su Kristaus Bažnyčia.

VIENYBĖ — KRISTAUS BAŽNYČIOS ŽENKLAS

Kristus yra pasakęs savo apaštalams: "Iš to jus žmonės pažins, kad esate mano mokiniai, jei vienas kitą mylėsite". Pirmųjų amžių pagonys kalbėdami apie krikščionis sakydavo: "Žiūrėkite, kaip jie mylisi". Ar šiandien tą patį galėtų pasakyti naujų laikų pagonys apie krikščionis? Kaip dažnai būdami krikščionys tarp savęs kovojame, lyg nebūtume girdėję Kristaus Evangelijos. Dar labiau mes lietuviai vienos tautos sūnūs ir dukros ir tos pačios Bažnyčios vaikai turėtume sau giliai širdin įsidėti šiuos žodžius: "Broliai, mylėkitės, savo duosnumu ir uolumu pralenkite vieni kitus...". Esame tik saujelė vienos tautos vaikų, kam mums skirstytis; esame visi krikščionys, visi tikime į Kristų ir jo Evangeliją. Todėl tegu kiti apie mus sako: "Žiūrėkite, kaip jie vieningi, kaip jie mylisi".

Stovėdami mūsų tautos Nepriklausomybės jubiliejaus išvakarėse paduokime vieni kitiems broliškai ranką ir eikime krikščioniškos vienybės keliu. Vardan tos Lietuvos ir tos pačios Kristaus Bažnyčios, vienybė mūsų tarpe težydi!

kun. Augustinas

SUKURTI GYVYBĖ YRA UŽ MOKSLO RIBŲ

Vatikano savaitraštis "L'Osservatore della Domenica" labai teigiamai vertina dr. Arturo Kornberg (Kalifornijos, Stanford universiteto profesoriaus) pavykusias pastangas pagaminti "branduolio rūgštį". Ten rašoma: "Ši rūgštis yra kiekvienos celės branduolyje ir yra bazė kiekvieno gyvo organizmo nuo rožės iki dramblio. Tai vadinamoji gyvybės rūgštis, kurioje telpa gimimo ir vystymosi paslaptis. Nors gyvybės sukūrimas yra už mokslo ribų, tačiau dr. Kornbergo pagaminta "branduolio rūgštis" yra nepaprastos reikšmės žingsnis mokslo pažangoje, nes ji gali būti naudojama kaip celė ir kaip virus. Ji atidengia šviesius horizontus kovoje su tokiomis ligomis, kaip vėžys ir hemofilija".

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

OKTAVA UŽ VIENYBĖ

Nuo 18 iki 25 sausio katalikų bažnyčiose vyksta oktava už vienybę. Vatikano II santarba atnešė daug naujo ir gero Bažnyčiai, bet daugelis pasimeta reformų taikyme. Vieni per daug greit ekumenizmo klausimuose linkę nusileisti net principiniuose dalykuose, kiti konservatoriai, nenori atsisakyti senosios laikyenos ir stovi atstu nuo atsiskyriusių brolių. Paklusdami popiežiui turime ieškoti "širdžių vienybės meilėje ir protų vienybės tiesoje". Tai kiekvieno tikinčiojo pareiga.

Romoje buvo susirinkusi Dieviškojo Žodžio misijonierių generalinė kapitula, kurioje dalyvavo 106 delegatai. Sekančiam dešimtmečiui tapo išrinktas vyčiausioju vadovu š. amerikietis Tėv. John Musinsky, 49 m. amžiaus. Jo padėjėju išrinktas Kar. Müller iš Vokietijos, o iš Argentinos Tėv. Delfino Lagger - vyr. patarėju. Dieviško Žodžio misijonierių visame pasaulyje yra 5.500 tarp tėvų ir brolių. Svarbiausios jų veikimo sritys yra spauda ir mokyklos.

JAV-se, Filadelfijoje, 17-23 rugpjūčio įvyks Pax Romana kongresas, į kurį laukiama atvykstant 300 delegatų iš 55 kraštų. Dabartinis pirmininkas yra dr. J. Ruiz Jimenez. Prie šio ka-

talikų judėjimo priklauso keili valstybių vadai, parlamentarai, intelektualai, katalikybės aktyvistai ir liet. ateitininkai.

JAV-se keletos vyskupijų kunigai pasiuntė pasiūlymus aukštesnei hierarchijai ir apaštališkam delegatui Vašingtone ark. Luigi Raimondi, kad naujus vyskupus skiriant būtų išklaudyta nuomonė ir vyskupijos kunigų.

Š. Amerikos vyskupų komitetas Lotynų Amerikai remti paskyrė 9.000 dolerių (virš 3 milij. pežų) katekistų paruošimui Peru valstybėje. Pietų Amerikoje gyvena apie trečdalis visų pasaulio katalikų, bet jų tikėjimo tiesų pažinimas ir praktikavimas yra labai mažo lygio — trūkumas kunigų ir apaštalaujančių pasauliečių.

Amerikos Pažangos bankas (BID) suteikė 1,5 milij. dol. paskolą Caracas Kat. Universitetui "Andres Bello", Venecueloje, statyboms tęsti ir mokslo aparatams pirkti.

Montrealio, Kanadoje, Kat. Universiteto kancleris kard. Leģer atsisakė iš vyskupijos valdymo ir išvyko Afrikon darbuotis tarp raupsuotųjų. Nauju universiteto kancleriu pirmą kartą išrinktas pasaulietis Lucien Trambly, Quebeco aukščiausiojo teismo teisėjas.

Iš k. į d.: Gr. Bukevičiūtė Kuzavinienė, J. Gustaitienė, A. Gustaitis, kun. A. Steigvila, p. Bukevičienė, p. Ožinskas, ir J. Bukevičius

MOKYTOJŲ KURSAI DAINAVOJE

Užbaigiant savo kelionės įspūdžius po Š. Ameriką, tenka sustoti prie to, kas paliko giliausį įspūdį. Įdomu buvo pamatyti Jungtinių Tautų rūmus New Yorke, pasaulinę parodą Montrealyje, didįjį gamtos stebuklą "Gran-Canion". Pietuose, gražią Kaliforniją, bet kas labiausiai paliko širdyje, tai lietuviška Dainava netoli Detroito, kur kiekvieną vasarą susirenka lietuviškas atžalynas, kur vyksta suvažiavimai, kursai.

Tai tarytum lietuviška oazė svetimame krašte, kur pasijunti kaip savo žemėje, kur girdisi skambant lietuviškos dainos pavakarais, kur susirenka lietuviai atsigauti po sunkių savaitės darbų, kur susirenka mūsų inteligentai pasidalinti mintimis.

Atsimenu, kad buvo gražus liepos mėnesio sekmadienio rytas, kai mes su švietimo "ministeriu" Jeronimu Ignatoniu iš Čikagos pajudėjome Dainavos linkui. Besikalbant pasirodo, kad raš. J. Ignatonis yra buvęs mano mokytojas. Pietų laike atsidūrėme Dainavoje, kur rinkosi iš visų pusių mokytojai.

Pavakaryje prasidėjo mokytojų oficiali savaitė, kuriai vadovavo mok. Jonas Kavaliūnas ir mok. Juozas Tamulis. O jau kitą dieną prasidėjo rimtos studijos su paskaitomis ir diskusijomis. Bet kasdien pirmas punktas buvo Šv. Mišios, kuriose visi mokytojai (jų buvo apie 50) dalyvavo ir didesnė dalis kasdien ėjo prie komunjijos. Mok. Šližys akompanavo pianinu ir visį giedojo. Tikrai ideali maža bendruomenė, kuri su mišiomis ir malda pradeda darbo dieną.

Laikė studijų savaitės atvykdavo svečių net iš tolimesnių miestų. Vieną vakarą suruošė literatūros programą, kitą vėl laužą su dainomis ir pasakomis. Nepajutome kaip praėjo studijų savaitė, kuri visus taip suartino, kad gaila buvo skirstytis.

KELIAUJANT PO Š. AMERIKA

Tokiu būdu susipažinau su visa eile lietuvių mokytojų iš Š. Amerikos ir Kanados, su kuriais likome draugai. Paskutinę dieną buvo iškilmingos pamaldos ir užbaigiamasis aktas, kuriuo metu studijų savaitės vadovai gavo po dovaną, o visi išsiskirstė pilni energijos eiti šviesti lietuvišką jaunimą ir kitą metą vėl kur nors susitikti.

SU ATEITININKŲ SENDRAUGIAIS

Mokytojams išvykus, tą pačią dieną pradėjo rinktis ateitininkų sendraugiai (ateitininkų vyresnioji karta) irgi studijų savaitėi. Mat, Š. Amerikoje tokia mada, kad per atostogas daromos studijų savaitės. Likau ir su ateitininkais, prisidėjau prie jų kompanijos, kartu diskutavome jaunimo problemas. Todėl teko visai iš arti susipažinti su jaunimo problemomis. Kadangi buvo ir sendraugių vaikų-mokinių, tai užmezgiau ir su jais ryšius, pradėjau pokalbius.

Vieną dieną atvyko net vysk. V. Brizgys, kuris davė pranešimą apie lietuvių pastoracijos problemas Š. Amerikoje. Beveik kasdien atvykdavo nauji svečiai. Tikrai miela ir džiugu buvo pabūti su lietuvių katalikiško jaunimo vadovais, iš kurių daug ko buvo galima pasimokyti, daug ko išgirsti. Gaila, kad pas mus Argentinoje trūksta organizuoto jaunimo su tokiais kilniais idealais ir užsibrėžimais.

Tačiau paskutiniai kontaktai jaunimo kongrese Čikagoje davė jau neblogų vaisių, nes grįžęs jaunimas parsivežė naujų minčių ir bando organizuotis ir pasireikšti daugiau veikloje. Štai ir šių metų išvyka Brazilijon yra naujas žingsnis pirmyn jaunimo suartėjimo.

ATSISVEIKINANT SU ŠIAURĖS AMERIKA

Kai pirmieji rudens lietaus lašai pradėjo kristi žemėn ir nuo medžių pageltę lapai, atsiminiau, kad reikia grįšti atgal Argentinon pas savuosius.

Vieną lietingą rugsėjo mėnesio vakarą nuvykau pasveikinti naujai išrinktą Š. Amerikos Liet. Ben-nės pirmininką Bronių Nainį, su kuriuo išsikalbėjome kiek plačiau apie Argentinos švietimo problemas, apie mokytojų trūkumą, jaunimo vadų paruošimą, apie kongresus, jaunimo sąskrydžius, dainų ir šokių šventes.

Visomis mūsų problemomis pirmininkas labai domėjosi ir net pramatė keleta konkrečių būdų mums padėti: suruošti mokytojų kursus Čikagoje 1969 m. pradžioje, kuriuose galėtų dalyvauti iš P. Amerikos atvykę kandidatai. Toliau kalbėjo ir apie galimybę pakviesti Pietų Amerikos jaunimą į šokių festivalį, kuris įvyks šiemet Čikagoje.

Vienu žodžiu, pilnas mūsų reikalų supratimas. Kaip malonu yra sutikti tokius žmones, kurie pilnai įeina į kitų padėtį ir ieško konkrečių priemonių padėti. Lygiai ir buvęs Š. Amerikos Liet. Ben-nės pirmininkas J. Jasaitis buvo parodęs didelį susidomėjimą jaunimo reikalais ir pritaręs, bei pravedęs mokytojų kursų organizavimo planą Čikagoje.

Marijonų Provincijolas dar norėjo mane sulaikyti keletai savaitių, bet paskaitęs "Laike", kad esu jau "paieškomas", nutariau kuo greičiau grįšti į Avellanadą. Ir štai rugsėjo 30 dieną nusileidau Ezeise ir tą patį vakarą galėjau dar dalyvauti Senelių Namų naudai suruoštame pobūvyje bei perduoti visiems sveikinimus.

Visur gera, bet namie geriausia.

ATŽALYNAS STOVYKLAUJA

Sausio trečios rytą eilė automobilių išvyko iš Aušros Vartų liet. par. mokyklos į Villa Elisa, vasarvietės Šiluva link. Vyko Atžalynas stovyklauti. Atžalyniečių tėvai beveik visi turi automobilius, tai kelionė buvo patogi ir greita.

Atžalyniečių 24, jų mok. Z. Vanagaitė, kelios šeimininkės, tai gana erdvus namas tuojau buvo užimtas iki paskutinio kempelio.

Prasidėjo stovyklos gyvenimas.

Braziliją, jaunimo stovyklon. Trys Karaliai atvežė dovanų ir iš toliau. Būtent, nuo kun. J. Margio dovaną ir jo įkalbėtą sveikinimo juostelę. Nuo p. St. Balinskienės iš Kordobos, taip pat gavome laišką su nuoširdžiais sveikinimais.

Prie Eglutės Danutė Runimaitė paskambino gitara ir padainavo keletą dainelių savo švelniu balseliu.

Antradienis, 9. — Stovyklaujančių tėvai ir Jonas Šimkevičius

PAVYZDINGI DRAUGAI

Stovykloje dalyvavo: Alicia, Norma ir Juan C. Anacondio Karaniauskai, Zuzana Balčiūnaitė, Elzytė Gonzalez Krivickaitė, Alicia ir Mirta Mikučionytės, Alicia ir Gernan Miranda Virgailiai, Graciėlė Ropienytė, Danutė Runimaitė; Claudia ir Cristina Šimkevičiūtės, Kristina Gurskaitė, Bety, Susana ir Osvaldas Luniai, Marija Teresa Bartulytė, Fernando ir Claudio Cousillas Šimkūnai, Norberto ir Daniel Cousillas, Rikardas Karaniauskas ir Guido Losa.

Nepavyzdingo nebuvo nei vieno. Tačiau iš pavyzdingųjų visų bendra nuomone, buvo rinkti du labiausiai pavyzdingi. Būtent — Graciėlė Ropienytė ir Jonukas C. Anacondio Karaniauskas. Pirmos Atžalyno šventės metu, po velykų balandžio mėn., jiems bus įteikti aukso medaliai už jų pavyzdingumą.

PADEKA

Atžalynas dėkoja pirmoj eilėj už gardžiai pagamintus valgius mūsų šeimininkėms ir virėjoms: p. Gurskienei, J. Karaniauskienei ir O. Vanagienei. Paskutinėmis dienomis talkininkavo ir p. Krivickienė.

Dėkojame kun. R. Balniui. Jis atvykdavo mūsų stovyklon laikyti pamaldas, jis buvo vaikučių dvasios tėvu ir jų draugu — pažaisdavo ir pabendraudavo su jais.

Ačiū p. Anacondio už stovyklai padovanotus vaisius ir bulves.

Vaikams stovyklavimas buvo veltui. Dengėme išlaidas iš mūsų turimos kasos. Tačiau visi tėvai prisidėjo savo laisva auka, kad mūsų kasa perdaug neištuštėtų: Už tai ir jiems labai ačiū!

Visi atžalyniečiai ir Z. Vanagaitė

LINKSMIAU

Teisių fakultete egzaminų metu:

Profesorius: Kas yra klasta?

Studentas: Būtų klasta, jeigu parašytumėt, kad aš neišlaikiau egzamino.

Profesorius: Kodėl?

Studentas: Kadangi klastą papildė kas pasinaudodamas kito nežinojimu, padaro jam nuostolį.

Parko Voveraitė.

• Sėja, 3, 1967. Leidžia Varpininkų Leidinių Fondas, red. Vyt. Bildušas. Šis tautinės, demokratinės minties žurnalas eina penkiolikti metai ir sekantis numeris bus šimtas. Mūsųose pasitaiko kartais "taktikos keitimo" balsų — kovos priemonės nekreipti į komunistus, bet į rusus, nes šie esą mūsų pavergėjai, o komunistų tarpe esą ir "gerų žmonių". Pacituojame iš J. Dugėlos straipsnio "Trojos Arkliai" anos taktikos rėmėjams šią ištrauką: "Koks gi pagaliau reikalingas jausti neapykantos rusų tautai, kuri lygiai taip pat, kaip ir mūsų tauta, yra komunistų pavergta, kankinama ir naikinama. Rusų imperializmą šiandien neša ir vykdo, ir jo vardu žmonės žudo, kaip tik ne rusų tauta, bet tik raudonasis komunizmas, kuris visada siekė ir šiandien siekia užvaldyti visą pasaulį ir, sunaikinus krikščionybę, sukurti pasaulinę raudonąją proletariato materialistinę imperiją." Visa medžiaga labai įdomi, bet ypač straipsniai "Deficitizmas ir neoliberalai" ir "Didvyriškoji Suomija". Skaitytojo atgaivai įdėtas puikus A. Rūko eilėraštis "Svajonė".

• Sajunga, Nr. 6, lapkritis, 1967. Neperiodinis Brazilijos Lietuvių Sajungos laikraštis. Iš 6 puslapių penki paskirti "kovai su jėzuitais". Gauname ilgų ir atrodo įtikinančių straipsnių ir iš jėzuitus palaikančios pusės. Jų nespauddinam, nes manome, kad tai turėtų pasilikti Brazilijos lietuvių tarpe. Lietuvių spauda kituose kraštuose "talkininkaudama" vienoje ar kitoje pusėje, niekam tuo nepasitarinaus, išskyrus mūsų Tėvynės okupantą, kuris tik laukia ir džiaugiasi kirvičiais išsivijoję.

• Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos METRAŠTIS, III. Nepriklausomybės laikais nedažnai pasirodydavo tokio turinio veikalai — grynai mokslinio charakterio, savo srities specialistų paruošti straipsniai, bet kartu suprantami ir lengvai bei įdomiai skaitomi ir vidutinio išsilavinimo žmonėms. Taigi, tokia knyga itin sveikintina išsivijojus gyvenime.

Šis metraštis jau trečiasis liet. kat. mokslininkų veikloje užsienyje. Išleistas Romoje praeitų metų pabaigoje ir šių pradžioje pasiekė Argentina.

Didelės politinės ir etnografinės — istorinės reikšmės yra Br. Zumerio straipsnis "Vilniaus kraštas faktų ir atsiminimų šviesoje". Tai šimto puslapių apimties studija, kur plačiau paliečiami patys naujausieji laikai ir tautybių santykiai, trynimasis tarp jų ir trečiųjų pasinaudojimas kaimynų kovomis. Iš Vilniaus krašto kilusieji arba ten gyvenusieji ir veikusieji, ras labai daug sau įdomios medžiagos.

Kita istorinė — etnologinė studija, taip pat labai išsami, 120 puslapių, yra kun. J. Reitelaičio apie "Suvalkų Kalvariją — miestelį, parapiją ir apylinkę". Plačiai dokumentuota planais, fotografijomis, statistinėm lentelėmis.

Literatas Šešplaukis apžvelgia "Religinį pradą Maironio kūryboje". P. Rabikauskas paduoda "Medžiagą senojo Vilniaus universiteto istorijai". Platūs nekrologai apie prof. dr. Vitą Manelį, Antaną Šerkšnį ir Eduardą Turauską.

LATVIŲ HUMANITARINIŲ MOKSLŲ KNYGA EMIGRACIJOJE

Laikas nuo laiko emigracijoje gyvenantieji latvių latvistai išleidžia mokslinių knygų. Australijoje išleista Archyvų II knyga, Humanitaru rakstu krajums. Išleista 250 egz.

Edgars Dunsdorfs rašo apie latvių kultūrą XVIII a. Primeną, kad latvių dainomis domėjosi ir rašė garsūs vokiečių rašytojai: Lessing, Hamann, Goethe, Herder, Merkel. Gi Herderis su latvių dainomis susipažino gyvendamas Rygoje.

J. Baltaks tyrinėjo latvių pavardes Australijoje. Ten jų populiariausia pavardė yra Berzins.

V. Dulmanis rašo, kad tik apie 20% latvių priklauso latviškoms organizacijoms.

Mažoms tautybėms, kaip latviams, užsienyje egzistavimas tesus įmanomas tik būnant stipriai nacionaline grupe. Latviai ekonomiškai tvarkosi gerai, bet jems gresia labai didelis pavojus dėl gausių mišrių vedybų.

A. L.

PRANO LEMBERTO LAIDOTUVĖS

Zinia apie Prano Lambertą mirtį, kaip neįveikiamas žaibas, praskriejo per Kalifornijos lietuvius.

Laidotuvių dieną, gruodžio 2, šeštadienį, 9 val. ryto gedulingos mišios šv. Kazimiero bažnyčioje Los Anželeje. Mišias laikė ir vertingą pamokslą pasakė parapijos klebonas prel. J. Kučingis.

Laidotuvių eiseną tvarkanti policija išlydi didžiulę virtinę automobilių, greitkeliais dideliu greičiu važiuojančiais į Švento Kryžiaus kapines pietinėje didmiesčio dalyje. Gal dėl laidotuvių įstaigos neatsargumo, per greito važavimo ir per mažo laidotuves tvarkančios policijos skaičiaus, dalis laidotuvių dalyvių pasimetė.

Kapinėse velionies poeto karstą nešė šeši įvairias organizacijas atstovaujantieji asmenys. Kunigo maldos. Laidotuvių apeigoms vadovavo arch. E. Arbas. Pirmuoju kalbėtoju pakviečiamas Bernardas Brazdžionis, kalbėjęs Dailiųjų Menų Klubu vardu, pasakė jautrią, ilgoką velionies poeto įvertinimą. Sekantis kalbėtojas — Bronys Raila, Lietuvių Rašytojų Draugijos vardu, paskaitė mirusiojo literatūrinį įvertinimą, kuris, spėju, pasirodys spaudoje. A. Markevičius — Santa Monica lietuvių vardu. S. J. Paltús — lietuvių teisininkų vardu, išskeldamas velionies, kaip teisininko, ne vien kaip literato, nuopelnus Lietuvoje, Vokietijoje ir JAV-se.

Nors buvo pageidauta gėlių nepirkti, bet jų vistiek sunėšta. Laidotuvėse dalyvavo beveik visi Los Anželeje ir apylinkėse gyvenantieji lietuviai rašytojai, poetai ir daugybė kitokių.

Pranas Lambertas gyviesiems nežengiamam Paslapties Sode. Nematysime jo, tokio malonaus, jaunatviškai skaidraus greta savęs šioje skausmų plaunamoje žemėje. Bet jo kūryba nemirs.

Algirdas Gustaitis

—oO—

Šiuos du eilėraščius Pr. Lambertas išsiuntė mūsų redakcijai prieš savo mirtį, bet juos gavome jau jam mirus. Taip pat iš jo gavome nemažą kiekį eilėraščių rinkinio "Baltija Šaukia", kuriuos poezijos mėgėjams įteikiame veltui.

VAKARIS

Šimtarankis vakaris,
Išpynęs juodbruvei nakčiai
Kasas,
It šilką,
Virš jūros išdraikė...

Padangei įpūtęs
Sidabro žvaigždes,
Sapnų nugarazdines
Purslotas bangas —
Jis himną vakarį užtraukė...

Ir vėsa nuaidėjo
"Tylioji giesmė"
Per erdvynų mares,
Ir per širdį, ir kraują...

Ir atsiliepė jai
AMŽINOJI ESMĖ,
Ir žmogus...
Jau pavirtęs į juodžemio saują.

PEISAŽAS

Varinis dangus.
Paausinta jūra.
Kalnai ir kalneliai paskendę vualy.
O saulė, palikusi aukso takus,
Nuslinko į tolimą šalį...

Ir Park Palisades išdidžiosios palmės,
Nutilus paukštelių giesmėms,
Jau čėža vienuoliškas psalmes...

Okeanas nurimęs.
Žuvėdros neskraido.
Širdis tik krutinėj lyg šaukiasi aido,

Lyg trokšta ji dūžiais kažką išsakyti...
Aplinkui tik aukščiai beribiai žvaigždėti.

Varinis dangus.
Paausinta jūra.
Kalnai ir kalneliai paskendę vualy.
O saulė, palikusi aukso takus,
Nuslinko į tolimą šalį...

Susivienijimas L. Arg.

SU NAUJUOJU PIRMININKU

Sausio 17 d. "Laiko" atstovas turėjo progos pasveikinti naujai išrinktą Susivienijimo L. Arg. pirmininką Leopoldą Stankevičių jo gimimo dienos proga (gimęs Vytauto Didžiojo metais, kada Lietuva didelėmis iškilėmis minėjo penkių amžių sukaktį nuo Vytauto mirties).

— Iš čia gimusių lietuvių ne daug taip gerai lietuviškai kalba, kaip Jūs. Kur to maloni priežastis?

— Tai ačiū "Tumo Vaižganto" vardo mokyklai, kuri buvo įsteigta 1935 m. Val. Alsina rajone. Pradžioje mokinių buvo nedaug. Visi tilpome didžiuliam P. Grigo (kuris mirė kaip tik šių metų pradžioje-sausio 12 d.) kambaryje, kurį jis užleido kelių skyrių bendrai klasei. Pamokos ėjo priešpie lietuviskai, po pietų ispaniskai. Vėliau mokinių skaičius tiek padidėjo, siekė iki 120, kad mokyklai suieškotos erdvesnės patalpos Villa Caraza miestely. Mokyklos autobusas surinkdavo mokinius pamokoms ir joms pasibaigus parveždavo mus namo.

Su dėkingumu ir pagarba miniu mano mokytojus V. Nalivaiką ir jo žmoną. Kada susitinkam, labai maloniai ir bičiuliškai pasikalbam.

— Kokie planai Jūsų vadovavimo dvimečiui?

— Šiandien turime valdybos posėdį kaip tik veikimo plano svarstymui. Jį priėmę paskelbsime spaudoje.

Aišku, perimant pareigas iš valdybos, kuri taip našiai dirbo, tiek Susivienijimo nuosavybės vertę pakėlė, taip gražiai vedė visą organizacijos gyvenimą, negalėsime nustebinti narius nei visuomenę kažkuo nepaprastu. Tačiau pasiryžę nesėdėti rankas sudėję ir žadame pateisinti parodytą mums narių pasitikėjimą.

— Valdyboje kas vyrauja — jaunimas ar vyresnieji?

— Kad ir ne tokie jaunuoliai esame, bet čia gimę esame daugumoje. Iš Lietuvos atvykę yra mūsų nusipelnę veikėjai K. Devenis, P. Bironas ir K. Vekelis.

Visi valdybos nariai, nežiūrint amžiaus skirtumo, vienodai energingi ir nusistatę "samrčiai dirbti". Žinoma, darbo rezultatai ne vien tik nuo valios ir nusistatymo priklauso. Jeigu valstybėje bendra ekonominė padėtis yra teigiama, eina darbai ir prekyba, tada ir organizacijos materialiniam ir kultūriniam progresui perspektyvos geresnės. Reikia tikėtis, kad viskas eis palankiu vėju.

— Ką galėtumėt pasakyti, bent trumpai, iš viso apie Jūsų darbą lietuvių visuomenėje Argentinoje?

— Buvau nariu — kūrėju ir eilę metų dirbau "Vyčių" draugijoje. Ją įsteigėm padedami kunigų Raitelio ir Saplio. Gaila, kad šios draugijos veikla kuris laikas kai apsnūdo. Tačiau girdisi, kad keleta entuziastų ruošiasi vėl ją suaktyvinti.

Ilgesnį laiką esu dainavęs ir Sv. Cecilijos chore.

— Dėkoju Jums, p. Pirmininke, už šiuos teigiamus ir optimizmu dvelkiančius pareiškimus. Tikiuosi, kad kaip praityje, taip ir toliau "Laikas" galės išgirsti apie Susivienijimo darbus, o išgirdęs mielai informuos skaitančią visuomenę.

— Įvertinam spaudos reikšmę ir įtaką, ir stengsimės palaikyti ko glaudesnius santykius.

— Linkiu Jums sėkmingo lietuviško darbo!

L. Stankevičius yra baigęs Bs. As. universiteto medicinos fakulteto optikos skyrių. Savininkas metalo išdirbinių pardavimo firmos "Lesbul" ir kartoninių dėžučių fabriko vedėjas. Jo tėvai juozas ir Konstancija Migauskaitė yra mariampoliečiai. Leopoldo žmona Irenė Andriuskaitė yra Prano Stalioraičio, Susivienijimo nario — steigėjo, anūkė. Augina dukrelę Silviją Kristiną, kuri eina dešimtus metukus.

• Sausio 13 d. S. L. Arg. salėje neeilinės iškilmės. Centro Valdyba, tvarkiusi organizaciją dvejus metus, žymiai pakėlusiu nuosavybės vertę, buvusi labai aktyvi ne vientik sukaktuvinį liepos mėnesį, bet išitus metus, sukvietė visus narius ir prijaunčiančius asado vakarienei. Inž. Pr. Aleškevičius padėkojo buvusios valdybos ir savo vardu visiems už bendradarbiavimą ir perdavė pareigas naujam pirm. L. Stankevičiui. Pradedas eiti pareigas pirm. pareiškė, kad supranta darbo svarbą, vadovavimo atsakomybę, bet tikisi, kad visiems kartu dirbant, draugija ir toliau žengs pirmyn.

Kalbėjo spaudos atstovai, Susivienijimo skyrių pirmininkai: I — Jonas Jėzinas, II — Juozas Stalioraitis, IV — Karolis Povilavičius; be to, Ir. V. Simanauskienė, L. Baršauskas, Alb. Arlauskas, A. Ramanauskas, Pr. Galbuogis, Jonas Šliukas, K. Kučinskienė, Kaz. Deveinis ir kt.

Sus. Simp.

ANGLIJOJE

† Bronius K. Balutis, sulaukęs 88 metų amžiaus, mirė pereiniais metais gruodžio 30 d. Londone. Savo dėdės kun. J. Židanavičiaus šelpiamas baigė Vymyslino mokytojų seminariją, Plocko gubernijoje, Rusijoje. 1904 m. baigė Pskovo matininkų mokyklą. Nuvykęs Š. Amerikon studijavo Valparaiso universitete (60 klm. nuo Čikagos), kur dėstė ir lietuvių kalbą. Pažymėtina, kad šio šimtmečio pradžioje Valparaiso universitete lietuvių kalba buvo įrašyta į mokslo programą šalia kitų svetimų kalbų, o jos dėstytojas gaudavo nemokamai valgi ir butą. Vėliau baigė Čikagoje Kent College teisių magistro laipsniu. Nepaliumajam dalyvavo lietuvių spaudoje ir daugybėje tarptautinių konferencijų, gindamas Lietuvos reikalus. Tarp kitų, Paryžiaus konferencijoje ir Suvalkų sutarties su lenkais pasirašyme, pagal kurią lenkai pripažino Vilnių Lietuvai, bet po dviejų dienų jį klastingai užėmė.

Nuo 1934 m. Lietuvos ministeris Didžiai Britanijai ir Olandijai iki savo mirties.

JAV-SE

† Dr. Paulina Kalvaitytė Karvelienė, prieš karą dirbusi Kauno ligoninėse, paskui emigravusi į JAV, mirė Čikagoje lapkričio 15 d. sulaukusi 81 metų.

† Jokūbas Yčas, buvęs Lietuvos karininkas, mirė Čikagoje gruodžio 17 d.

BRAZILIJOJE

† Augustas Liutkevičius, 65 metų mirė lapkričio 25 d.

† Eleonora Ella Meierienė, buv. Lietuvos atstovo ir mirusio prieš keleta mėnesių, Fr. Meierio žmona, mirė lapkričio 11 d. Palaidota Terezopolio kapuose.

VOKIETIJOJE

† Pranas Simaitis, gimęs 1903 m. Šiauliuose, mirė gruodžio 15 d. 1967 m. Frankfurte. Lietuvoje tarnavo policijoje ir Lietuvos banke šoferiu — mechaniku. Vokietijoje dirbo kaip šoferis Vasario 16 gimnazijoje, o vėliau lietuvių darbo kuopose.

† Ona Marija Sneiderytė — Šredersienė mirė pereiniais metais lapkričio 23 d. Vehtoje. Buvo gimusi 1888 m. balandžio 15 d. Kronental — Kryme.

† Magdalena Valaitytė, gim. 1886 m. vasario 6 d. Balbieriškyje, mirė 1967 m. spalio 5 d. Schwabissch — Gmunde.

† Jonas Sabaliauskas, 88 m. mirė 1967 m. lapkričio 29 d. Stuttgarte.

URUGVAJUJE

† Vincas Vinikaitis, 65 metų, mirė lapkričio 27 d., kilęs iš Avižaičių k. Lazdijų valsč. Seinų apskr.

† Marija Simonaitė, 66 m. amžiaus mirė gruodžio 9 d. palaidota Cerro kapinėse.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS
(Gydytojas - chirurgas)
Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ktv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.
Caa-Guazu 283 — Lanus
T. E. 241-7942

DR. ALBERTAS ADAMINAS
Ortopedija ir traumatologija.
(Kaulų sulūžimai ir ligos)
Priima: pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 18 iki 19 val. Aldecos 935, Avellaneda, T. E. (privatus) 22-4090.
Antradieniais ir ketvirtadieniais: nuo 17 iki 19 val.: Alsina 174, Avellaneda, T. E. 22-6631.

MŪSŲ MIRUSIEJI

ATA ELZBIETA ŠLIUPAITĖ — NORKIENĖ

Š. m. sausio 8 d. mirė Elzbieta Šliupaitė Mockevičienė — Norkienė savo namuose Bursaco; buvo pašarvota Valentin Alsina ir sausio 9 d. palaidota Sarandi kapuose prie savo a.a. vyro Mockevičiaus ir dukters Irenės.

Velionė kilimo buvo iš Mažeikių km. Šiaulių apskr. Argentinon atvyko 1929 metais. Buvo pirma ištekęjusi už Mato Mockevičiaus ir gyveno Rosario mieste, kur ilgus metus dirbo "Bungeborge". Vėliau atsikėlusi į Buenos Aires, turėjo krautuvę. Ir likusi našlė darbavosi toliau. Vėliau ištekėjo už Antano Norkaus, su kuriuo neilgai teko gyventi. Velionė buvo labai darbšti, turėjo net trejus namus.

Giliame liūdesyje liko vyras Antanas Norkus ir dvi seserys: Marija Šliupaitė Gutauskienė su šeima ir Zuzana Šliupaitė Kamarauskienė su šeima. Velionė mirdama paliko abiem seserim ir Algirdui Kamarauskui po 200 tūkstančių pezų, kuriuos tuojais po mirties įteikė velionies vyras Ant. Norkus.

PADĖKA

Dėkojame Antanui Norkui, kuris išpildė velionies testamentą, atiduodamas paskirtą palikimą. Dėkingos Marija Gutauskienė, Algirdas ir Zuzana Kamarauskai.

Dėkojame Onai Kundrotienei, Mortai Norkienei ir Johanai Kisielienei už paskutinius patarnavimus ligos ir mirties metu.

Dėkingos seserys Marija ir Zuzana, bei vyras Ant. Norkus.

† Karolina Misiūraitė Šutinienė, sulaukusi ilgo amžiaus, mirė sausio 11 d. Argentinioj pragyveno apie 60 m. Palaidota Sarandi kapinėse šalia savo vyro Igno Šutinio, mirusio 1943 m. Liko trys sūnūs ir duktė, taip pat krikšto duktė Marytė Kaibutienė ir daug kitų giminių.

† Povilas Grigas mirė sausio 12 d. ir sekančią dieną, daugelio draugų ir pažįstamų palydėtas, palaidotas Sarandi kapuose. Liko liūdinti žmona Liudvika Bitinaitė, sūnus Petras ir duktė Lidija su šeimomis.

† Bronius Mikšys, atostogaudamas Kordobos provincijoje staiga mirė sausio 2 d., sulaukęs 67 m. amžiaus. Buvo nuoširdus "Laiko" rėmėjas ir skaitytojas. Paliko liūdinčią žmoną Klemenčiną.

• Iš Lietuvos liūdina žinia pasiekė El. Vasiliauskaitę, gyv. Deltoje, Ibicyu salose, kad jos brolis Petras Vasiliauskas važiuoęs plentu dviračiu buvo užmuštas vieno sunkvežimio, kurios šoferis nesustojęs ir pabėgęs. Velionis palikęs vargę ir liūdesy žmoną ir dvi dukreles.

Prisimenant a. a. Juozą Jankentą, Aušros Vartų bažnyčioje bus atlaikytos šv. Mišios už jo vėlę, š. m. vasario 13 d. 9 val. kurias užprašė ir į kurias prašo atsilankyti visus gimines ir draugus velionies našlė Juzefa Mikeliūnytė Jakentienė.

Skaityk ir platink "LAIKĄ"

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17

T. E. 68-7208

ALBERTO E. TIMINSKAS "COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro kelionės į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070
Temperley
F.C.N.G.R.

T. E. 243 - 5654

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

LAI DOTUVIŲ ISTAIGA CASA "GARCIA"

Siūlo savo patarnavimus pašarvojimui kopytelėje, patarnavimai automobiliais. Laidotuvėms ir ambulancijos pervešti ligonius bei mašinos vestuvėms.

Humayta 1401 — T. E. 208-6331/3279/9808 — V. Alsina

EMMA JANKAUSKAITĖ

Mūsų jaunimas darbštus ir paslaugus. Reikia tik paprašyti ir stoji talkon. O Emma užtenka tik pranešti ir jau tarp pirmųjų. Bet kokiam parengime — vakariene, asado pietus ruošiant, ar linksmam šokių vakarėly, ji visados mieliai dirba ir bet kokį darbą — jei reikia, plauna, jei šaukia prie pinigų — ji greita kasininkė, jei su pieštuku, ji taip pat tiksliai atlieka užduotį. Visur aktyvi.

Gimė vieną liepos 15 tolimam Comodoro Rivadavia mieste. Ten jos tėvelis Povilas Jankauskas dirbo prie žibalo šaltinių — YPF. 1961 m. jaunutė Emma tapo išrinkta "žibalo karalaitė" (La reina del Petroleo).

Prieš 6 m. tėvelis išėina pensijon ir su šeima persikelia į Buenos Aires priemestį — Boulogne Sur Mer. Užsideda maisto produktų krautuvę. Emma svarbiausia tėvelių talkininkė — parduveja, sąskaitininkė, užpirkėja.

Patinka muzika — folklorinė ir opera. Tik kad to laiko tiek maža. O ir tą patį daugumoj turi skirti L. C. "Aušros" choro repeticijomis, parengimam. Dalyvauja ir Tautinių Šokių ansambly.

Ji — šių metų L. Centro grožio karalaitė. Laimėdama šį titulą, laimėjo ir premiją — kelionę lėktuvu į Braziliją. Tai dovana Kelionių Biuro "Rutas" kurio du direktoriai dalyvavo tą vakarą karalaitės rinkimo komisijoje.

—Koks Jūsų svarbiausias troškimas šiuo metu?
—Išmokti gerai ir taisyklingai lietuviškai. Ne vien tik susikalbėti.

—Kokios idėjos Jus lydi į Jaunimo Stovyklą Brazilijoje? — Vėl klausiamė.

—Vyksu kaip L. Centro atstovė. Aš norėčiau ir, kiek nuo manęs tai priklausys, dėsia pasitangas, kad šis jaunimo sąskrydis suvienytų Pietų Amerikos lietuvių jaunimą ir taip pat, kad užsimegstų ryšiai su kitų kontinentų lietuvių jaunimu. Aišku, ir Argentinoje gyvenantieji turėtų mēm sudaryti vieną daugiau organizuotą sambūrį, kuriam priklausytų ne tik Buenos Aires ir apylinkių (Berisso ir La Plata), bet ir tolimesnių provincijų jaunimas — Santa Fe (Rosario), Kordobos, Mendozos. Net, tolimuose Pietuose — Comodoro Rivadavia, Chubut, visur yra lietuvių. Vyresnieji turėtų mums patarti būdus, kaip susirūšti su visais išsiskirsčiusiais jaunuoliais. Mes turime daug norų, bet patirties mažiau. Ir gal išvertmės kartais pristinga...

Atsisveikiname ir palinkime Emmai laimingo stovyklavimo S. Paulo mieste, jaukaus svečiavimosi pas lietuvių šeimas Brazilijoje ir kad įvykdytų, kaip galima artimiausiu laiku, savo troškimą — taisyklingai kalbėtų lietuviškai. Tuo ji įrodys, kad pasiryžusiai lietuvaitei užtenka valios ir ištvermės.

PAGERBIMAS IŠVYKSTANT

Kap. Faustinas Švenčionis išbuvęs tarnyboje dvejus metus "25"-tame pėstininkų pulke Colonia Sarmiento, Chubut provincijoje, vėl tapo paskirtas šiais metais dėstytoju į Karo Mokyklą, Palomar, Buenos Aires prov.

Prieš išvykstant iš Sarmiento, lietuviai, ju vaikai čia gimę ir pažįstami, surengė gražias išleistuves minėtam kapitonui ir jo šeimai.

Prie gausių asado pietų iškeletos avinukų, pasakyta gražių atsisveikinimo žodžių ir įteiktas pergamentas, su arti šimto parašų, tokio teksto: "Al correcto militar Faustino Švenčionis y Sra. Familias descendientes de Lituanos, Lituanos y Amigos, le dedican este infolio, con motivo de su alejamiento de la zona".

Taigi, kur gyvena lietuviai ar jų vaikai, ten lietuviškos dvasios kibirkštelė gyva.

"Pirmųjų ateivių lietuvių Šlapelių ir Baltušų namai yra svečių namai" — taip sako, kurie bent kada ten yra lankęsi.

Minėto atsisveikinimo pobūvio surengimu daugiausia rūpinosi Kazimieras Šlapelis.

Koresp.

NAUJA CHORO DALYVĖ

Kap. F. Švenčionio šeimai persikėlus iš Argentinos Pietų į Boulogne Sur Mer, jo žmona Noemi Nicolau Švenčionienė, norėdama geriau išmokti lietuviškai, įstojo į L. C. "Aušros" chorą. Dainuoja soprano. Prieš ištekdama keleta metų yra dainavusi pastoviam "Colon" teatro chore. Yra studijavusi muziką. Jų du sūneliai — Daniel ir Eduardo taip pat pradeda lankyti Centro rūmus.

NARIO MOKESTIS IŠ USA

L. Centro narė ir buvusi choristė Veronika Marcinkevičienė, šiuo metu gyvenanti ir dirbanti JAV-se, Naujųjų Metų proga atsiuntė gražią atvirutę, sveikindama Centro valdybą ir visus narius. Be to, įdėjo banknotą apsimokėti savo nario mokesį 1968 metams. Tai geras pavyzdys kai kuriems nariams čia pat gyvenantiems, kurie neprisirošia ateiti ir užsimokėti, laukdami, kad mokesčių rinkėjas nueitų į namus.

• Viktoras ir Birutė Petrauskaitė Daratėnai, su mažuoju Gustavito, atostogauja Mar del Platoy. Ten pat yra pabėgę nuo Buenos Aires karščių ir A. Girėdai bei A. ir V. Misiūnai.

• "Megaton", statybinių ir kitų cheminių medžiagų parduotuvės, savininkai Alfr. Ruplėnas ir Liudas Aglinskis, savo automobiliais išvyko atostogų. A. Ruplėnas, kuris dirba chemiku "Ferrania" firmoje, su šeima išvyko 15 dienų į Necochea; L. Aglinskis su žmona pasirinko Argentinos Šveicariją — San Carlos de Bariloche. Jis dirba "Maspero" firmoje techniku.

TEISINIAI PATARIMAI

Drė. Elena Deveikis Pipiras de Mora

Šeimų reikalai, alimentai, nuomos, paveldėjimai, vekseliai, skolos, sutartys ir t. t.
Lavalle 1474 — 2 aukš., įst. C
Tel. 40-6365/8920
Susitarti dėl valandos.

NAUJI "LAIKO" RĖMĖJAI

- \$ 2000 — Julius Mičiudas
- " 1600 — N. N.
- " 800 — Inž. A. Rastauskas
- " 800 — Juozas Venckus
- " 800 — Juozas Šiušis
- " 700 — N. N.
- " 600 — Kalikstas Baltuška
- " 350 — Juozas Gilvydis
- " 300 — Jonas Gasparavičius
- " 300 — Balys Rastauskas
- " 300 — Stasys Povilonis
- " 300 — Petras Daugis
- " 300 — Eugenia Balutovich
- " 300 — Julius Jakubka
- " 300 — Kaz. Leleiva
- " 300 — Pran. Gailiūnienė
- " 300 — Ona Grigaliūnaitė
- " 300 — Kazys Šlekonis
- " 300 — Vincas Ratkus
- " 230 — Vilius Rasiūnas
- " 230 — Kaz. Pečelis
- " 230 — Antanas Misiūnas
- " 230 — J. Grigaliūnienė
- " 200 — Juliya Ašmonienė
- " 100 — Juozas Plučauskas
- " 100 — Maria de Fernandez
- " 100 — Feliksas Cicėnas
- " 100 — Povilas Mainonis
- " 100 — Kaz. Ražaitis
- " 50 — Kostas Misiūnas
- " 30 — Juozas Kundrotas
- " 30 — Juozas Rudaitis

Pranas Meškauskas 6 dol.
Dėkojame visiems gerbiams "Laiko" prenumeratoriams, kurie užsimokėdami savo prenumeratą, nepamiršta dar paremti spausdintojo lietuviško žodžio gaivinimo darbą.

"Laiko" Administracija.

NAUJA PLOKŠTELĖ

• Temperley "Aušros" choro įdainuotos plokštelės jau galima įsigyti pas chorą dirigentą Igną Valantinavičių, Temperley, Villa Sastre, calle 10, Nr. 598; pas Karolį Misiūną, Mendoza 2220, ir "Laiko" administraciją. Plokštelės kaina 300 pezų.

PADEKA

Temperley "Aušros" choro įdainuotų plokštelių pagaminimo išlaidoms padengti aukojo: VI. Malėlaitė Survilienė 5.000 pezų; Pranas Jonaitis 1.000; N. N. — paaukojęs prie įėjimo į gegužinę 16/12/67, 1.000 p.; Ona Grigaliūnaitė 700 pezų.

Nuoširdžiai dėkoja Choro Vadovybė.

PADEKA

Mūsų mylimai žmonai, motinai, seneli ir tetai mirus, visiems už maldas ir vienu ar kitu būdu pareikšusiems gilią užuojautą, mūsų nuoširdžiausias dėkui!

Jūsų maldos, nuoširdumas ir užuojautos rado raminantį atbais mūmyse. Ypatingai dėkojame Tėvams Marijonams ir "Laikui".

Ignas Padvalskis su šeima.

• Poilsiu ir pasigydytum išvyko į Carhue ir Epecuen šie mūsų tautiečiai-ės: Eleonora Jasinevičienė, Em. Varanauskienė, Jonas Kasparavičius, Jonas Miliauskas, F. Kureikis, J. Kanapinskas, Kl. Viečas su žmona, P. Čepulėnas su žmona, Ed. Dominas, Agn. Šidlauskienė, Stef. Černiauskienė ir L. Strausmanienė.

• "Laiko" kalendorių 1968 metams išsiuntinėjome mūsų maloniems skaitytojams su 416 numeriu. Jeigu kas iki šiol dar nebūtų gavęs, malonėkite pranešti administracijai. Turime dar jų nedidelį skaičių atsargoje. Kalendoriaus išspaudinimo didelę dalį išlaidų padengė skelbimai, tačiau vien tik pašto išlaidos pasiekė apie 15.000 pezų. Mieliems skaitytojams, kurie pagal savo išgales parems šio nedatekliaus išlyginimą, būsimė labai dėkingi.

• Onytė Savickaitė, "Šv. Cecilijos" choro dalyvė, išvyko keletai savaitių atostogų į Urugvajų.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — A. Steigvilas, Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriaus prašant. Kaina: Argentinoje metams \$ 700.- administracijoje, \$ 770.- namuose, Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI

XX Metai — Nr. 418

1968 m. sausio mėn. 23 d.

SVEČIAI

Iš Š. Amerikos buvo atvykę trys broliai kunigai Jutkevičiai. Juos sutikti atvažiuo kun. Ant. Švedas iš Rosario, kuris yra kilęs iš tos pačios parapijos — Providence, R. I., kaip ir atvykusieji svečiai. Po keletos dienų, broliai Jutkevičiai, aplankę Lujan šventovę ir įdomesnes Buenos Aires vietas, išvyko į Cilę, o kun. A. Švedas atgal į Rosario. Kitame nry. daugiau.

PIJUS Į URUGVAJŲ

"Laiko" administratorius Pijus Gudelevičius sausio 24 dieną laivu išvyko į Urugvajų. Ten praleis keletą savaitių lankydamas "Laiko" skaitytojus ir pailsėdamas. Urugvajaus lietuviai turės progos atsisteisti už siuntinėjama laikraštį.

TOKS GYVENIMAS

• Sausio 11 diena Algirdo ir Marytės Misiūraitės Kaibutų namuose, turėjo praeiti linksmai, tarp artimųjų ir draugų, prie vaišių stalo šnekučiuojantis, dainuojant "Ilgiausių Metų" ir kitas dainas. Tai, Lietuvių Parapijos bendradarbio Algirdo, gimimo diena. Draugai atėję jį pasveikinti rado ne šventiškoj nuotakoje, o kitokių įvykių abu paliečius.

Tos dienos rytą mirė Marytės teta ir krikšto motina.

Iš turimų giminių ji pati artimiausia ir nuoširdžiausia buvo.

Kiek vėliau, apie vidudienį, Marytei vykstant į darbovietę 203 autobusu, ji jį susitrenkia viena "camioneta". Iš autobuso keleivių vienintelė nukentėjusi ji, sėdėjusi pirmoje sėdynėj. Nors nesužalota, bet dėl skaudžių sutrenkimų fabriko gydytojas paliko savaitei gydytis ir pailsėti.

"Visados man taip būdavo — skundžiasi Algirdas — Lietuvoje, Vokietijoje, čia. Ruošiuos kokiai šventei, ir vis koks netikėtas įvykis dieną gedulu ir liūdesiu apgaubia".

Drašos ir kantrybės, Algirdai, vėl žvaigždės švies ir vieversėliai čilulbės!

PADEKA

Argentinos Lietuvių Jaunimo kelionės Brazilijon, į studijų savaitę, išlaidoms padengti aukojo:

- \$ 100.000 — ALOS Taryba
- " 20.000 — P. Galickienė
- " 20.000 — S. Metrikis
- " 15.000 — F. Kureikis

50 am. dol. — Y. Galickaitė

Už taip reikšmingas aukas tariame nuoširdų lietuvišką Ačiū!

Kelionės Komitetas

• Ona Grigaliūnaitė internuota Fiorito ligoninėje. Sausio 22 d. jai padaryta chirurginė operacija. Linkime greitai sustiprėti ir laukiamė vėl ją matyti linksmą ir optimistę. Onytė yra Lietuvių parapijos bendradarbė ir spaudos rėmėja.

Skaudaus liūdesio valandą

ELZBIETAI ŠLIUPAITEI NORKIENEI

mirus, jos vyrą Antaną Norkų, seseris Mariją Gutauskienę ir Zuzaną Kamatauskienę su šeimomis ir visus Norkų šeimū narius giliai ir širdingai užjaučiame

Valerija ir Vladas Deveikiai su šeima.

JAUKIOS VESTUVĖS

LIETUVIŲ PARAPIJOJE

Enriko Simkūno, buvusio didelio S. L. Arg. veikėjo ir choristės Albinos Bublytės Šimkūnienės duktė Diana Maria, taip pat choristė, š. m. sausio 13 d. ištekdėjo už jaunuolio Juan Hector Diez.

Iškilmingos vestuvės su mišiomis įvyko Aušros Vartų bažnyčioje. Mišias atnašavo ir moterystės ryšį palaimino kun. Aug. Steigvila, o laike mišių giedojo Šv. Cecilijos choras vadovaujant muz. V. Rymavičiui. Jaunieji laike mišių priėmė Šv. Komuniją. Bažnyčia buvo gražiai išpuošta. Jaunavedžius prie altoriaus palydėjo Juan Cousillas, jaunosios švogerys ir Herminia Haydée Perez de Diez, jaunojo motina, ir garbės kūmai — ponis Albina Šimkūnienė (jaunosios motina) ir Juan Hector Diez — jaunojo tėvelis.

Vestuvių ceremonijoms pasibaigus, jaunavedžiai buvo visų karštais plojimais sutikti Lietuvių Salėje, kur vyko vestuvių vaišės, kuriose dalyvavo Šimkūnų giminės: Cousilų visa šeima, Bronė Barauskienė, Uršulė Šileikienė, kaimynai Blumbergai, Čyžai, Calvo šeima, bei visi jaunojo giminės: tėveliai, senelė, dėdės, tetos, pusbroliai ir kaimynai.

Pasivaishinę svečiai pasišoko ir gale jaunavedžiai prapiovė vestuvinį tortą ir dar pasilinksmino.

IŠTEKĖJO ANA ANGELA JUŠKAITĖ

Š. m. sausio 13 d. Aušros Vartų bažnyčioje vedybinius žiedus sumainė Ana Angela Juškaitė, buvusi choristė, su jaunuoliu Victoru Robertu Kisiel. Larke ceremonijų giedojo Šv. Cecilijos choras. Jaunavedžius palydėjo Nicolas Juan Osidacz ir Nelida Juškaitė Aleksienė. Moterystės ryšį palaimino kun. A. Steigvila.

• Mirta Mikučionytė, Atžalyno veikli dalyvė — vaidintoja, sausio 7 d. viso ansamblio tarpe šventė savo 9 metų sukaktį. Jos tėveliai ta proga išskėlė jaukias vaišes visiems atžalyniečiams ir prijaučiantiems.

• Paieškau savo kelionės į Argentiną draugės (pavardės neprisimenu), su kuria išvykome iš Kauno gegužės 15 d. 1930 m. Atvykome į Argentiną laivu "Caparcon" tą pačių metų birželio 3 d. Tautiete, labai prašyčiau, atsiliepkite! Veronika Girnytė Gasciūnienė, P-je Pridilliano Pueyrredon 4133, Floresta, Buenos Aires.

• 1967 m. Irena Soni Kislauskaitė baigė studijas, gaudama perito mercantil laipsnį.

• Išnuomojamas salonas prekybai su patalpa gyventi. Kreiptis: La Rioja 1868, Avellaneda.